

forsvarsstyrke i Europa med en fælles øverstkommanderende m. v. blev vedtaget, at de i Tyskland stationerede styrker allerede i fredstid kunne tildeles den øverstkommanderende i Europa, indeholder den foreliggende rigsdagsbeslutning intet om at tildele den øverstkommanderende for Atlantområdet styrker i fredstid. Derimod bemyndiges regeringen ved rigsdagsbeslutningen til at træffe aftale vedrørende styrker, der i tilfælde af krig vil kunne tildeles såvel den øverstkommanderende i Europa som den øverstkommanderende for Atlantområdet. Det er ifølge bemærkningerne til forslaget til beslutning regeringens opfattelse, at de operative danske forsvarsstyrker, der vil være til rådighed ved mobilisering, bør tildeles de øverstkommanderende i tilfælde af krig, men således, at de anvendes til *direkte forsvar af dansk territorium og adgangsvejene dertil*. Lokalforsvaret og hjemmeværnet tilsigtes undergivet ren national kommando.

Man har fundet det naturligt, at de operative styrker til forsvaret af selve Danmark med omgivende farvande tildeles den øverstkommanderende for den fælles forsvarsstyrke i Europa, mens de enheder af flåden og flyvevåbnet, der er bestemt til at deltage i forsvaret af Grønland m. v., vil udgøre hovedbestanddelen af de styrker, der af Danmark bør tildeles den øverstkommanderende for Atlantområdet.

Forslaget til rigsdagsbeslutning behandledes på rigsdagen sammen med den nærmest foregående sag (jfr. ovenfor). Efter i folketinget at have været gjort til genstand for en indgående l. behandling henvistes det til behandling i et udvalg.

I dettes betænkning anføres:

„Under et samråd med forsvarsministeren vedrørende spørgsmålet om den foreslåede bemyndigelse til regeringen til at træffe aftale om, hvilke styrker der i krigstilfælde kan tildeles de øverstkommanderende, gav ministeren udtryk for, at det ikke vil være praktisk muligt at overlade afgørelsen af dette spørgsmål til rigsdagen, dels fordi de styrker, der tildeles de øverstkommanderende, til stadighed vil ændres, efterhånden som opbygningen af styrker finder sted, dels fordi det vil være nødvendigt for regeringen at kunne handle hurtigt i en akut situation. Ministeren var imidlertid indstillet på — i det omfang, det overhovedet var praktisk muligt — at forhandle i kontakt med rigsdagen om tildelingen af styrker.“